

Nu hørte jeg nok, at den højtærede Minister i sin Tale erklærede, at der ikke var noget at klage paa i den Henseende, og navnlig at man ikke kunde rejse nogen Klage mod ham. Han havde udeladt den af mig ønskede Del af Forslaget, fordi han var overbevist om, at der for Øjeblikket ikke var nogen Trang til Forbedring, og at saa snart der viste sig en saadan Trang, vilde der ogsaa vise sig en enig Rigsdag, der vilde vedtage denne Forbedring. Jeg tager med Glæde imod denne Forsikring og vil haabe, at den højtærede Minister paa en eller anden Maade vil slaa det yderligere fast, at saaledes er hans Opfattelse, og saaledes ere Ministeriets Tanker paa dette Punkt. Det vil utvivlsomt have en lettende Virkning paa dette Ting og paa Befolkningen i Almindelighed. Det er ikke frit for, at man har set med en vis Angst paa, at der skulde anvendes saa store Summer ganske særlig paa Fiskeri- og Importhavnen, medens der intet blev tilbage til at forbedre Forholdene ved Eksporthavnen; alle var nemlig enige i den Betragtning, at det er Eksporthavnen, vi, om jeg saa maa sige, skulle leve af.

Om Lovforslaget, saaledes som det er formet fra Ministeriets Side, har jeg for den Sags Skyld kun godt at sige, naar undtages det Punkt, jeg her har peget paa, og jeg finder, at de Forandringer, som Folketinget har foretaget i Lovforslaget, ikke ere store Forbedringer, nogle af dem ere endog ret tvivlsomme. De redaktionelle Forandringer kunne jo altid have deres Værdi. Man har i § 1 nærmere angivet, hvilken Tegning der skal danne Grundlaget for Udvidelsen. At man dernæst har opgivet den ene af de 3 Anlægsmler i Fiskerihavnen til Fordel for en Uddybning af Eksporthavnen, er efter min Mening en overordentlig stor Vinding. Hvis man blot havde sat Uddybningen en Kende større end til 7 Meter, vilde jeg have følt mig fuldstændig tilfredsstillet, men jeg anerkender i Overensstemmelse med Ministeren, at der i Øjeblikket ikke kan kræves mere til Fordel for Eksporthavnen end Uddybning til 22 Fod. Jeg erindrer ogsaa med Bestemthed, at „Det forenede Dampskibsselskab“s Krav i Retning af Uddybning hidtil har lydt paa 22 Fod. Nu kræver man ganske vist 24 Fod, og jeg er ganske klar over, at den Dag ikke er fjærn, da man bliver nødt til at gaa dertil. Jeg tror dog ikke, at det er nødvendigt i Øjeblikket. — Jeg kunde blot have ønsket, at Folketinget her havde indføjet ogsaa Fordringen om Tilvebringelsen af en meget større Svaje-

plads. Thi det er jo den anden og ikke mindre berettigede Fordring fra „Det forenede Dampskibsselskab“s Side, og der er efter min Mening Anledning til at gøre noget saadant straks. Derfor var jeg ogsaa medvirkende til paa Forslaget i Fjor at faa indført, at den vestligste Del af Ledemolen skulde fornyes og forlænges lidt, saa at den gav noget større Plads til Svajning. Der vil efter min bedste Overbevisning snart komme Forhold, der nødvendiggøre for „Det forenede Dampskibsselskab“ at anvende længere Skibe og Skibe med en større Skruediameter, og begge disse Forhold medføre, at der maa skaffes større Svajeplads. Derfor vil jeg haabe, at Ministerens Ord om, at der vil findes en enig Rigsdag, maa ske Fyldest, og at denne enige Rigsdag ogsaa vil gaa ind paa dette. Hvis Landstinget nedsætter et Udvalg om Sagen, hvad jeg haaber, det vil, vil jeg der bestræbe mig for at faa indført en Bestemmelse i saa Henseende paa den ene eller den anden Maade, enten ved en forøget Bevilling eller ved at undvære noget af det, der nu bevilges.

I § 2 har Folketinget forandret Regeringens Forslag, saa at det nu lyder saaledes: „Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til efter Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845 at ekspropriere saadanne lidet bebyggede Arealer i og omkring Esbjerg, som det maatte være af Interesse for Staten at have Raadighed over.“ I Regeringens Forslag stod der, at Ministeren bemyndiges til at ekspropriere saadanne lidet bebyggede Arealer „i Esbjerg, omkring eller i Nærheden af Havnen“. Det af Regeringen benyttede Udtryk er efter min Mening ubetinget det rette. Folketingets Affattelse er ganske utvivlsomt for vidt gaende. Der er jo ingen, der kan drage Grænsen for, hvad det vil sige: i og omkring Esbjerg. En Minister, der skal udføre denne Lov, kan jo mene, at det strækker sig lige til Ribe paa den ene Side og til Varde paa den anden Side. En anden Minister vil maaske se mere beskedent paa Forholdene. Jeg synes, at vi maa sætte en bestemt Grænse, enten ved at indtegne en saadan paa Kortet, eller give den Udtryk ved Sproget, hvis vi have saadanne Udtryk, hvad jeg tvivler om. Vi maa danne os et Skøn over disse Forhold og indtegne Arealet paa Kortet; at lade Folketingets Affattelse staa, vil jeg anse for overordentlig farligt.

Saa kommer den 5te Ændring, Folke-